

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

**Виходить
з 1962 р.
№1-2
(1345-1346)
Січень-Лютий
2009 рік**

Фундаментальні дослідження кнубівців ЕКОНОМІЧНИЙ ЕФЕКТ ПЕРЕВИЩУЄ 30 МЛН. ГРИВЕНЬ

Коли представники колективу університету стають Лауреатами Державної премії України – це надзвичайна радість. Адже вчені КНУБА продовжують традиції, які склалися у нас здавна, успішно розвиваючи і примножуючи наукові досягнення свої попередників.
Газета звернулася до Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки 2008 року, професора Р.Ф.Рунової з проханням розповісти про наукову роботу колектива лауреатів.

– Ефективність будівельної галузі, її відповідність світовому рівню визначається багатьма показниками, в тому числі високою якістю матеріалів, виробів та технологіями їх отримання і застосування в конкретних умовах будівництва.
Найбільш масовим конструкційним матеріалом, що здатний вирішувати комплекс найскладніших задач, є бетон. Кожна епоха має свої конкретні вимоги до такого матеріалу, що і визначає проблемні напрями його вдосконалення. В наш час таким напрямком стало створення високофункціональних бетонів, для яких характерними рисами є не стільки висока міцність, скільки довговічність, яка забезпечується їх складом, високою технологією бетонної суміші, способами її укладки на об'єкті та регламентована призначенням об'єкту.
Бетон, залишаючись класичним матеріалом композитного типу, що вміщує цементно-песчану матрицю та заповнювачі, стає конструкційним матеріалом нового покоління за рахунок розширення уявлень про фізико-хімічні процеси в тверднущій системі за участю модифікуючих комплексів поліфункціональної дії, використання встановлених можливостей керування властивостями мінеральних

в'язучих речовин в широкому діапазоні їх компонентних складів та розкриття закономірностей структуриутворення на мікро-, мезо та макрорівнях. Комплекс виконаних авторами робіт підпорядкований впровадженню ідеї створення конструкційного матеріалу як єдиної керівної системи, що залучає при розробці нові, встановлені авторами, закономірності конденсації мінеральних речовин з врахуванням їх енергетичного стану, особливостей продуктів гідратації цементів, поверхневих явищ та розвитку фізико-хімічних процесів при твердненні, а при реалізації – можливості керування напружено-деформованим станом новоствореного матеріалу за рахунок високотехнологічних способів його формування.
Ефективність такої ідеї полягає в максимальному розкритті можливостей кожної підсистеми і досягненні кінцевого результату на об'єкті будівництва певного функціонального призначення.
За рахунок використання результатів досліджень кожної з підсистем, які отримані в цикл робіт авторів, опублікованих в понад 600 роботах, включаючи 15 монографій, більше 100 авторських свідоцтв та патентів, здійснено впровадження розробки бетонів нового покоління на

ДИПЛОМ

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки

будівельних об'єктів України, підтвердивши їх ефективність і відповідність світовому рівню. Використання конструкційних модифікованих бетонів в промислово-будівельному комплексі АТ ХК "Київміськбуд" дозволило збільшити об'єми будівництва соціального житла, додатково ввести в експлуатацію такі споруди громадського призначення, як школи та лікарні. В результаті вирішення взаємопов'язаних проблемних технологічних питань створення на основі нових досягнень фундаментальних наукових конструкційних матеріалів нового покоління та широкому впровадженню нового технологічного обладнання для отримання таких матеріалів як на підприємствах будівництва, так і на будівельних майданчиках відбувся активний ріст обсягів монолітно-каркасного багатопверхового житлового будівництва.
Досвід Компанії, перенесений в регіони, використаний при будівництві житла на Полтавщині, Вінничині, Житомирщині, Львівщині, АР Крим, в тому числі з використанням промислових відходів при будівництві в Донецькій, Луганській, Дніпропетровській, Запорізькій та ін. областях України. Нові бетони використані з високою ефективністю в транспортному будівництві. Впровадження нових конструкційних матеріалів забезпечило сумарний економічний ефект, що перевищує 30 млн грн.

У К А З ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ПРИСУДЖЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ 2008 РОКУ

На підставі подання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки постановляю:
Присудити Державні премії України в галузі науки і техніки 2008 року:
– за цикл праць "Конструкційні матеріали нового покоління та технології їх впровадження у будівництво":

- НАЗАРЕНКУ Івану Івановичу** – докторові технічних наук, завідувачу кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури
- РУНОВІЙ Раїсі Федорівні** – докторові технічних наук, професорові Київського національного університету будівництва і архітектури
- СІВКУ Володимирі Йосиповичу** – докторові технічних наук, професорові Київського національного університету будівництва і архітектури
- ГОЦУ Володимирі Івановичу** – кандидату технічних наук, деканові Київського національного університету будівництва і архітектури
- ФЕДОРКІНУ Сергію Івановичу** – докторові технічних наук, ректорові Національної академії природоохоронного та курортного будівництва
- БРАТЧУНУ Валерію Івановичу** – докторові технічних наук, першому проректорові Донбаської національної академії будівництва і архітектури
- САНІЦЬКОМУ Микрославу Андрійовичу** – докторові технічних наук, завідувачу кафедри Національного університету "Львівська політехніка"
- ПЛУГІНУ Аркадію Миколайовичу** – докторові хімічних наук, професорові Української державної академії залізничного транспорту
- ШИЛЮКУ Петру Степановичу** – кандидату технічних наук, президентові голови правління акціонерного товариства холдингової компанії "Київміськбуд"
- СТАРУЧКУ Володимирі Никифоровичу** – кандидату технічних наук, начальникові управління акціонерного товариства холдингової компанії "Київміськбуд";

Щиро вітаємо!

Молодь і наука ДЕДАЛИ БІЛЬШЕ МОЛОДІ ЦІКАВИТЬСЯ НАУКОЮ

– Перш за все хочеться сказати, що аспірантура – не лише для тих, хто мріє одержати кандидатський ступінь. Тут молоді отримують досвід аналітичної роботи, написання наукових статей, підготовки доповіді і звітів. До речі, багато просто подобається сам процес: спілкування з розумними, освіченими людьми. Аспірантура – основне джерело підготовки кадрів для педагогічної і науково-педагогічної діяльності у вищих навчальних закладах. Це і форма підвищення творчого потенціалу особи, морального задоволення і додаткового способу самовираження, і в той же час є ключовою сферою збереження високого освітнього статусу України в світі.

Якщо вдатися до цифр по прийому до аспірантури за останні три роки, то можна побачити, що у 2008 році аспірантами очного відділення стало 59 чоловік, заочного – 33, тобто всього 92 чоловіки. Приємно відзначити, що серед них навчатися дали забажали 50 магістрів. Це склало 54 відсотки від загального числа зарахованих до аспірантури, які прагнуть підвищити свій творчий потенціал та зробити наукову кар'єру. У 2007 році, на день відділення вступили 68 аспірантів, заочне – 36. Загалом 104. Контингент аспірантів на 2008 рік став максимальним – план прийому був повністю виконаний. І, як виявляється, Міністерство освіти України дозволило додати 4 місяці до числа вступників на навчання. Отже, дуже приємно, що вбачають своє майбутнє в науці ще ці кілька аспірантів, хоч добитися цього дозволу було нам нелегко. Ще рік перед тим – у 2006-му – ми мали такі дані: очне навчання – 70 вступників, заочне – 31. Всього 101. Серед цієї молоді вчаться виявили бажання 58 магістрів. Таким чином знову цифра: понад 50 відсотків тих, що обрали аспірантуру для подальшої кар'єри в

Чи йде молодь в науку? Ваша думка

Тема молоді в науці для КНУБА та її інших вищих навчальних закладів є дуже важливою. Насамперед, хочеться наголосити на тому, що це Володимир Мономах захоплювався молоддю до наукової діяльності. І крам знає й мусить об'єднувати студентів між собою та іншими вузами.
На думку багатьох викладачів КНУБА, з якими редакція А+Б спілкувалася, сучасному студентові слід формувати в собі науковий світогляд, займати активну позицію щодо прагнення здобути ґрунтовні знання. Один з "дорослих" науковців сказав газеті (правда, не для інтерв'ю, тому не називаємо сьогодні його імені), що молоді науковці зацікавлені на фінансових проблемах, на пільгах: мовляв, дайте нам гроші, окрему статтю витрат – і все буде гаразд. На його думку, нема поділу на молоду науку й дорослу, тому молоді треба навчитися боротися... І справді, молоді науковці рідко говорять про неможливість розвиватися науково, бо така можливість є, натомість нарікають на соціальні проблеми: на заробітну платню молодого наукавця, велими складно утримувати сім'ю, хоч саме в такому віці сім'ю і створюють, житло на доходи від науки теж нелегко придбати тощо.
Та попри всі ці проблеми молодь з науки не щезає. Однак яка це молодь? Чи справді найкращі уми йдуть у науку? Чи такі відбувається відплив кадрів в інші галузі або за кордон? І якщо так, то куди? Спробуємо це з'ясувати в цьому опитуванні серед молодих та вже зрілих науковців.

Сергій Смирник, 5 курс КНУБА:
"НЕ ХОЧУ З "ЧЕРВОНИМ ДИПЛОМОМ" КРУТИТИ ГАЙКИ"
Я через декілька місяців захищу диплом і вступаю до аспірантури. По-перше, йду в науку, бо мені це дається. По-друге, якісь інші варіанти немає. Не хочеться з "червоним дипломом" крутити гайки. Якби було потужне виробництво, я думаю, а так фактично альтернативи й немає. Треба ж себе десь реалізувати. Я знаю, що для наукової роботи потрібно багато зусиль, але легко ніде не буває.
Андрій Куценко, випускник КНУБА:
"Є ЛЮДИ, ЯКІ ФАНАТИЧНО ЛЮБЛЯТЬ НАУКУ"
Є молодь, яка вибирає науку. Це різні випадки і різні мотивації. Є люди, для яких статус науковця, кандидата наук, доктора наук сам собі є певною плянкою, якої хочеш досягти. І тут навіть не стільки про гроші, скільки про престиж науковця. Є люди, які фанатично люблять науку, але таких одиниці. Крім того, часом здібний випускник не має якіясь інші пропозиції, а все-таки аспірантура – то є певний прихід на майбутнє, що людина захищає дисертацію, влаштується, наприклад, в нашому університеті, працюватиме. Це вже варіант життєвого шляху.
Раїса Дарченко, завідувачка науково-організаційного відділу університету КПІ, кандидатка наук:
"НЕ ЙДЕ В НАУКУ ТОЙ, ХТО ХОЧЕ ВСЕ І ЗРАЗУ"
На сьогоднішній день не можна сказати, що молодь ігнорує науку або молодь масо-

во йде в науку. Одні обирають науковий шлях, аспірантуру, захист дисертації. А інші певною мірою хочуть усе і зразу, вони йдуть у бізнес. У першому випадку розвиток відбувається зовсім не такими швидкими темпами. Тобто кар'єру можна зробити, отримувати досить незначні гроші, зокрема за рахунок інтегрованих грантів, але все це не зразу, а поступово. Із власного досвіду можу сказати, що після закінчення Київського технічного університету (КПТ) в 2002 році я зразу пішла до аспірантури, а потім пройшла всі кар'єрні саблі від інженера 2-ї категорії до завідувача відділу, захистила кандидатську дисертацію.
Тетяна Стефановна, асистент кафедри КНУБА:
"Я вважаю, що в науку йде тільки самовіддана молодь. Адже більшість молодих людей надає перевагу виробництву, де можна заробити набагато більше. Проблеми, з якими стикаються молоді науковці – це здебільшого фінансові. Найгостріша проблема – за житлом, ну і взагалі матеріальне забезпечення науковців досліджень. Особливо наші технічні дослідження потребують обладнання установок, які коштують досить дорого. Науковець за власні кошти то придбати не може. Університет надає, як звичайно, теж не аж так добре забезпечений обладнанням, намагаються який "виркууватися". Єдиний шлях, який залишається, – йти на виробництво, домовлятися з підприємцем і виконувати дослідження під конкретного виробника.
Міркувала й опитувала
Світлана Шевченко

Спогади про подвиг

АФГАНСЬКА М'ЯСОРУБКА. ЯК ВИМІРИТИ ЦЕ ГОРЕ?

"Афганістан! Це слово стало грізним знаком біди й невтішного горя. Що ж то за країна, яка завдала нам стільки болю?"

Ця держава знаходиться в Південно-Східній Азії. До середини 70-х років ХХ ст. — одна з найбагатіших країн світу, де проживало близько 17 млн. чоловік, з яких 8 млн. — афганці, решта — таджики, туркмени, узбеки, хазарейці. 86 тис. населення жило в аулах у злиднях; 3 млн. чоловік вели кочовий спосіб життя. Страшна бідність, відсутність елементарної медичної допомоги, масова неписьменність, висока смертність... Афганістан — це 70% гірської місцевості з бідою рослинністю, гірський хребет Гіндукуш із висотою гір до 8 тис. м. Афганський гордий народ ніколи не перебував під окупацією. Свого часу, навіть великий полководець О.Македонський та англійські загарбники не змогли підкорити населення цієї держави. Навіть ця держава знадобилась урядові Радянського Союзу?

Радянський уряд прагнув будь-якою ціною мати біля своїх кордонів держави, керівництво яких підтримувало б прокомуністичну політику. У свою чергу, США теж розробляли план залучення до свого впливу країн, що межували із СРСР.

У квітні 1978 р. в Афганістані було скинуто монарха й проголошено республіку. До влади прийшли сили, які взяли курс на соціалізм. Вони видали цілу низку законів, які суперечили нормам ісламу. Новий режим розпочав репресії проти духовенства. Плеєміні та етнічні вожді не змирилися. Вони не визнавали нового уряду. Почали формувати закони "моджахедів" ("борці за віру"). Спалахнула громадянська війна. Нова влада звернулася за допомогою до Кремля.

У грудні 1978 р. СРСР та Афганістан підписали договір, за яким СРСР зобов'язувався переоборудувати афганську армію.

Керівництво СРСР продемонструвало готовність надати режиму НДПА реальну воєнну допомогу. І на диво-такі нашому полку судилося першим вступити на землю Афганістану. Почалися все так. З першого грудня 1979 р. полк організовано розпочав учбовий рік. В перші три дні проводилися заняття по бойовій готовності. Командир полку підполковник О.О. Третина і штаб на чолі з підполковником П.С. Влохом свою організаційну діяльність спрямували на якісне введення в стрій осіннього призову, та офіцери, прибули у полк. Зрозуміло, що чим краще будуть організовані заняття в батальйонах і ротах, тим підійшим буде весь учбовий рік. Молодим воїнам показували техніку, пояснювали задачі, які необхідно виконувати. До речі, Павло Степанович Влох понад 20 років займав різні посади в

нашому КНУБА: завідувача кафедри, відділу, викладача. Нині він начальник циклу цивільної оборони в університеті.

Отже, штаб координував дії керівників служб на випадок бойових дій — все це чітко і якісно здійснював підполковник П.С. Влох. Офіцерський склад долізна затримувався в підрозділах з тим, щоб краще з'ясувати недоліки і краще підготувати особовий склад і матеріальну частину до завтрашнього дня. Так було і цього дня. Офіцерський склад пізно повертався по домівках, подумки плануючи на завтра. Нічого не передбачалося

чітко організувати роботу командирів підрозділів по прийому особового складу. Великий обсяг робіт по підготовці техніки до маршу провели технічні працівники під керівництвом заст. командира полку по технічній частині підполковника І.Л. Савченка. Особлива увага була зосереджена на підготовку матеріалу по кріпленню техніки на платформах.

О 8 ранку подали ешелони. Всі п'ять були завантажені за день і вирушили до станції розвантаження.

Минуло кілька днів. Полк прибув до місця призначення й розташувався в декіль-

кох кілометрах на північ від річки Аму-Дар'я. Розвідку річки точно і якісно організував підполковник П.С. Влох. Робота була складною, так як кордон між СРСР і Афганістаном проходив по фарватеру. Пізно ввечері 24 грудня отримали наказ: до 8.00 25.12.79 р. навести наплавний міст і розпочати переправу військ 40-ї армії.

Рано вранці полк приступив до наведення моста. Швидкість течії річки в декілька разів більша, ніж у Дніпрі. Розвантажені понтонні в воду кружило у всі боки і унеможливило з'єднання одного з інших. Та звична схема наведення моста, прописана в посібниках і підручниках, не спрацювала. Який вихід? І підполковник Влох запропонував з'єднати понтони в мостову стрічку уздовж берега, а потім катери поддавати їм у вісі моста. Це спрацювало і міст навели завчасно, перекиривши нормативи. І наш солдат, першим інженерівши кордон, ступив на територію

Афганістану. Через деякий час по мосту пішли війська 40-ї А. За декілька днів полк на своїх плечах переправив війська армії.

Згодом полку прийшов наказ: переправити переправу іншою полку й своїм ходом здійснити марш в район Шартуза (Таджикистан), де побудувати через Аму-Дар'ю металічний міст. Полк наш будовав дороги, прокладав колонні шляхи, виконував інші задачі по інженерному забезпеченню бойових дій.

На цьому театрі бойових дій величезне значення для забезпечення життєдіяльності полку мала служба військ.

Сучасна українська молодь цієї війни не знає. Для неї солдати, що воювали в Афганістані, "афганці", — це співачки під гітару в електричких людях у військовій формі. Про війну ті, що народилися вже в Україні, а не в СРСР, знають в крапцю разі з тексті пісень й таких фільмів, як "Вантаж-200" і "9-а рота". Радянський Союз воював в Афганістані без малого 10 років. За цей час загинуло близько 15 тисяч радянських солдатів, більше 50 тисяч були поранені. Але для ветеранів афганської війни ті події — набагато більше, ніж картинки з кінострічки. 2009 ро-

ку виповнюється дві дати, пов'язані з афганською війною: 30 років її початку та 20 літ з часу виведення військ з Афганістану. Про історичні події цієї найкрупнішої військової операції Радянського Союзу згадає її учасник, провідний спеціаліст відділу охорони праці університету, на той час заступник командира полку, нагороджений двома орденами Червоної Зірки, підполковник Степан Сергійович Синекло.

Підполковник П.С.Влох в Афгані керує переправою

особливого. І раптом, опівночі з 10 на 11 грудня полку оголосили "тривогу".

Прибув офіцерський склад і прапорщики в полк, зі штаба округу — велика група генералів. Керівництво полка зібралось в кабінеті командира. Їм була зачитана директива Генерального штабу, в якій наказувалося в повному складі із матеріальною частиною завантажитися в ешелони і здійснити марш залізницею й розвантажитися на станції Термез (Узбекистан), з послідиуючою участю в військових навчаннях. Було зрозуміло, що це ніякі не навчання. Молодих воїнів, останній призов, залишали на зимніх квартирах, а в натовмісті їх доукомплектували старшими призовими з інших військових частин. Полк доукомплектувався офіцерським складом і прапорщиками. Почали прибувати солдати... Знав — такі у виконанні завдання головний тягар ліг на штаб. Підполковник Влох

кох кілометрах на північ від річки Аму-Дар'я. Розвідку річки точно і якісно організував підполковник П.С. Влох. Робота була складною, так як кордон між СРСР і Афганістаном проходив по фарватеру. Пізно ввечері 24 грудня отримали наказ: до 8.00 25.12.79 р. навести наплавний міст і розпочати переправу військ 40-ї армії.

Рано вранці полк приступив до наведення моста. Швидкість течії річки в декілька разів більша, ніж у Дніпрі. Розвантажені понтонні в воду кружило у всі боки і унеможливило з'єднання одного з інших. Та звична схема наведення моста, прописана в посібниках і підручниках, не спрацювала. Який вихід? І підполковник Влох запропонував з'єднати понтони в мостову стрічку уздовж берега, а потім катери поддавати їм у вісі моста. Це спрацювало і міст навели завчасно, перекиривши нормативи. І наш солдат, першим інженерівши кордон, ступив на територію

Підполковник Влох організував і контролював класно і професійно. У всіх діях особливо відзначилися особовий склад роти капітана В.А. Юрченка і взводу розвідки прапорщика Л.І. Невзглядя. Протягом всього часу перебування на території Афганістану високу польову влучку і професіоналізм показали офіцери: В.Броварець, О.Гужий, В.Платоненко, В.Кліменко, М.Істомін, Ю.Шабанов, О.Тихоміров, О.Самуєнко і ін; прапорщики: В.Біленький, М.Зізодок, А.Мочван, В.Мурзін, М.Пилипенко і ін. До речі, 40 студентів нашого КНУБА воювали в Афганістані! Задачі виконували вчасно і якісно й були відзначені вищестоящим командуванням. Особливий склад полку був нагороджений Вимпелом Міністра Оборони. Вимпел вручав Начальник інженерних військ Міністерства оборони, маршал інженерних військ С.Аганов і начальник

На пагорбах київських

Нема в світі міста
красивішого за Київ

Михайло Булгаков

ПОХОДЖЕННЯ НАЗВ ДЕЯКИХ РАЙОНІВ КИЄВА

Березняки — назва від березового гаю, який під назвою Березняки згадується в 1733.

Борщагівка — походить від трави борщяк, яка в незчисленній кількості виростала уздовж річки Жилки. До річки, селища, що виникли там в кінці XV — початку XVI століття, належали монастиря. Вони заснували на цих землях свої подвір'я і села при них. Кожне з сіл отримало свою назву від відповідного монастиря — Петропавлівська, Никольська, Михайлівська, Братська Борщагівки.

Відрядний — назва дана колезьким реєстратором К.Л. Янкиховським після покупки земель у місцевих селян в 1914 році.

Вигурящина — від імені київського правителя Станіслава Вигури (Вектури), якому польський король Сигізмунд Третій подарував ці землі.

Виноградар — на початку XX століття ці землі були передані в оренду садівникам для розведення винограду.

Видубичі — по легенді, саме тут з Дніпра в вигірну ("видубач") дерев'яний ідол древньослов'янського язичницького бога Перуна, скинений до Дніпра із Старокіївської гори під час Хрещення Русі в 988 році.

Галагани — від прізвища господарів земель, поміщиків Галаганів.

Голосієво — походження назви невідомо. Існує легенда, що зв'язує воєдино Голосієво, добрий шлях і Цимбалов яр.

Кадетський гай — від Володимирського кадетського корпусу, що знаходився тут (до цього носив назву Шулявський гай).

Караваєві дачі — частина земель території належала хірургу-офтальмологу В.А. Караваєву (1811—1892).

Китаєв — від тюркського і староруського "китай", тобто "стіна", "змичення", "фортеця". Також Китай було народним прізвиськом князя Андрія Боголюбського, оскільки він був твердий і неприступний. Проте жодних свідчень про наявність в тій місцевості його маєтків досі не знайдено.

Клов — від слова "клов" (вода, волога).

Конча-Заспа — від місцевих діалектів: "заспа" — мілководне озеро (пересипане піском) або річковий рукав, "конча" — заросле очеретом або іншою болотною рослинністю місце, або навітряно і приспане піском колишне дно річки. Походить, ймовірно, від багаточисельних відгалужень Дніпра, які існують в Кончі-Заспі, і від назви урочища Конча (згадується в 1799) і хутора Заспа (згадується в 1800). Існують також однойменні озера.

Корчувате — від древнього слова "корч" (кущ, пеня).

Куренівка — відома з середини XVII століття як передмістя Києва, де розміщувалися курені козаків.

Кучин яр — від прізвища першоволоцю (у 1830) Тригорія Кучми.

Липки — від липового гаю, посадженого в середині XVIII ст. двокля Кловського палатку і уздовж сучасної вулиці Липської. Гаї липи і шовковиці були знищені при забудові території — залишилися лише назви вулиць Липської й Шовковичів.

Мишоловка — колиш в тій місцевості був млин, куди селяни з різних сіл звозили зерно. Звідси й її древня назва — Мишоло-

ва, від українських слів "мішати", "змшувати". Але царські чиновники пристосували його до власних філологічних вистав — миші виявилися ним ближче. До речі, вже коли місцевість обізнавали Мишоловкою, паралельно, впродовж XIX століття, продовжувала фігурувати і Мишоловка. Лише в радянські часи вона остаточно і безповоротно затвердилася як Мишоловка.

Нивки — від р. Нива, яка простягалася праворуч від Києво-Брестського шосе. Річка Нивка з територією Нивок не пов'язана — вона знаходиться в іншій місцевості.

Оболонь — від давньослов'янського "оболонь", "болонь", "болонь" — низьке узбережжя річки, надірвовий луги, що залишаються весняним паводком.

Печерськ — від паводків Лаври, які існують з прадавніх часів.

Поділ — від старослов'янського "Поділ" (низина, низовинна місцевість).

Позняки — ймовірно від прізвища Позняк (сім'я), що володіла землями в околицях сучасних Позняків.

Пірюка — назва пірюк від католицького пріорю Петра Розвадовського, який ще в 1629 році заснував там свою слободу.

Пуща-Водця — від "пуща" (густий ліс) і річки Водця, яка протікала тут.

Русановка — точне походження назви невідомо, але є версії: 1) від прізвища землевласника Сави Русановича (Русанова), що заснував село Русанов; 2) від слова "русський" або від того, що місце було "на Русі", тобто на вигляді, на відкритому місці; 3) від зайців-русаків, які нібито водилися в цій місцевості у величезних кількостях.

Святошин — виник під народною назвою Святий ліс, в польських середньовічних джерелах згадується як Земля Священника. Але все такі назви Святошин пов'язують з ім'ям чернігівського князя XII століття Святослава (у чернецтві — Миколи Святоши), який нібито

інженерних військ 40-ї Армії полковник А.Пономарьов.

На сьогоднішній день в університеті працює 10 викладачів-афганців...

Непокірний азатський народ зустрів радянських солдатів вороже. США надавали допомогу, а саме забезпечили зброєю та підготовкою військових спеціалістів. Афганські моджахеди були забезпечені всім необхідним. Крім того, афганці вміли вельми партизанську війну.

Радянські воїни виступили палкими патріотами своєї держави. Були навічені і виховані за жордних обставин не зрадувати присязі. Вірили, що захищають інтереси Батьківщини, продовжують подвиги й славу батьків і діда, котрі виконали подібні ж обов'язки в Іспанії й інших державах. Тому й розочовили моджахедів, як своїх ворогів. Гинули на чужій війні з впевненістю, що рятують братній народ, виконують свій інтернаціональний обов'язок.

Болаче, що війну розв'язують політики, а платити доводиться простим людям. Понад 600 тис. юнаків в сірих шинелях колишнього СРСР пізнали те пекло. 9511 з них загинули в боях, 2386 померли від ран, 817 — від хвороб. 1739 життів забрали аварії й катастрофи. Сотні потрапили в полон...

Через Афганістан пройшло близько 150 тис. воїнів з України — четверта частина всіх призваних до СРСР. 35 тисяч повернулися лодому пораненими й скаліченими. Загинуло 3660 чоловік. В Україні, додому, за Афган не повернулося близько 80 військовополонених і зниклих безвісти. Це й сьогодні їх чекають убиті горем матері, бо доки жива мати, надія не помирає. Найстрашніше, коли надію обривав "чорний польняк" із вантажем "200". Так називали літак, який вивозив домовини загиблих до Союзу... Саме про такий польняк написав пісню знаменитий бард Олександр Розенбаум...

15 лютого — День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Афганістані, дань шани живим, захлик до людської пам'яті. 15 лютого 1989 р. увійшов в історію як день виводу останнього радянського солдата з Афганістану.

Воїни-афганці... Іх тепер називають по різному: і інтернаціоналісти, і окупанти. Війну називають помилковою. Можна переосмислити все, але є вічні моральні цінності, які не піддадні часу...

А на землі знову й знову з'являються гарні точки: Ірак, Палестина, Ізраїль... Знову плачуть і тужать матері, журливо тужать до грудей фотографії рідних дітей.

Смаються, люди! Доки порушиться бібліяна заповідь "Не вбивай!", ми не повинні заспокоюватися. Там, де пролилися кров, виростає ненависть. Де виростає ненависть — сіється смерть".

На той час заст. командира полку підполковник С.Синекло

володіє землями в районі нинішньої Борщагівки поряд із Святошиним.

Солом'янка — на її території були багато хатин під солом'яними дахами. Навпевно відомо, що на цій території селища переважно бідохта. До речі, ці хатини збереглися аж до 60-х років XX століття, лише тоді почався їх масовий снос.

Сирець — походження назви невідомо. Є припущення, що нарекли так від сиріт місцевості.

Татарка — від ніжегородських татар (перезавант міловарів і торговців), які тут жили.

Теличка — багато хто схильний вважати, що назва пішла від розташованого тут колись великого пасовища, де випасали молондик великої рогатої худоби.

Теремки — ймовірно від характеру старої забудови (невеликі будиночки-теремки).

Чокеловка — по імені підприємця і власника друкарні Чокелова, який дав 9 тисяч карбованців київським робітникам і залізничникам на придбання цієї землі під забудову.

Ширма — названа по прізвищу колишнього власника тамошніх земель, який за одними джерелами значиться як Ширма, за іншими — Ширман. Це порівняно нове поселення. Перші будинки там з'явилися в тридцять років XX століття.

Шулявка — назва виникла із староруського Шельво Борок, що означає: гай з низькорослими деревами чагарникового типу і великою кількістю галівнів. Ймовірно, Шулявка — це простонародна інтерпретація незвичного древнього слова Шельво.

Швацька — від імені Шкока (одного з легендарних засновників Києва).

За матеріалами Короткого топонімичного довідника "Київ", 2003 рік, підготував Тарас Тараненко, студент КНУБА

"МАЛЫШИ" – УЛЮБЛЕНЦІ КНУБА

Коли показують дорослі фільми їм закривають очі, на святі вони не напиваються як свині, бо п'ють дитяче шампанське, вони завжди хочуть бути дорослими, їм не потрібні бутіки Версачі, Юдашкін, Андре Тан, тому що одягаються в бутіку "дитячий світ"; як правило, з'являються без запрошення. Вони – це неформатний дует "МАЛЫШИ". Ось так приблизно їх оголошують, коли з'являються на сцені. Молоді, але дуже перспективний дует, за декілька концертів здобув безліч аплодисментів та глядацьку симпатію. Можна навіть стверджувати, що дует став улюбленцем КНУБА.

Насправді дует складається з трьох осіб. Він – "МАЛИЙ", вона – "МАЛА" та "МАХХ ЗВУКАР". Судячи з імен, не дивно, що дует має назву "МАЛЫШИ". "МАЛИЙ" – закінчив нашу університет за спеціальністю "технологія будівельних конструкцій, виробів і матеріалів", на

Багатьох турбує одне питання: що ж об'єднує маленьку привабливу дівчинку та стрункого харизматичного хлопця? Відповідь дуже проста – об'єднує їх "МАХХ" (Максим Миколаєць). "МАХХ" – закінчив будівельно-технологічний факультет університету за спеціальністю "технологія будівельних конструкцій, виробів і матеріалів". Потрапив у Центр культури та дозволив "за компанію". Грав на піаніно, згодом затягнуло його до СТЕМУ. Рік побував на сцені актором, потім став звукорежисером. Цікава, неординарна особистість доповнює дует музично й творчо!

другому курсі потрапив до КВК, а згодом до СТЕМУ "Дивні люди", де розвивав свої здібності з акторської майстерності. З колегою познайомилися за лаштунками акторської зали. Обмінюючись лайливими словами, майже рік тихо ненавиділи одне одного! "МАЛА" – закінчила факультет АІТ за спеціальністю "автоматизоване управління технологічними процесами"; на екватор свого навчання вперше заспівала на сцені університету. Чарівним голосом вона полюнула всіх глядачів, попри сарказм за кулісами. До колективу "Дивні люди" потрапила на початку навчання на третьому курсі, там малюки познайомилися ближче й з'ясували своє ставлення один до одного. А через декілька років, хтось сказав: "давай виступимо удвоєм!" – так й утворився дует!

– Чому саме така музика є супроводом вашого виступу?
– "Кожний малюк прагне стати дорослим, а шансон – доросла музика"

Побажємо дуету залишатися завжди такими ж веселими й надалі тішити нас гумористичними виступами! Шукайте нас в контактній "неформатний дует" "МАЛЫШИ".

Завжди твій Юрій Громовий!

На фото: У ролі "малюка" виступає Тетяна Оудуд та ваш покірний слуга – автор матеріалу.

Спортивні новини

БАСКЕТБОЛ, МІНІ-ФУТБОЛ, ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Справжні спортсмени – "клубівці" навіть у грудні, напередодні новорічних свят, брали участь у спортивних змаганнях. А це кубок КНУБА з міні-футболу та баскетболу.

Так, перше місце у змаганнях з баскетболу посіла команда санітарно-технічного факультету. Друге місце посіла команда факультету автоматизації та інформаційних технологій.

У змаганнях з міні-футболу перше місце, як і у баскетболі посіла команда санітарно-технічного факультету. Друге місце зайняла команда ТБКВМ. Третє почесне місце дісталось команді архітектурного факультету.

Покі що за підсумками трьох видів спорту (легка атлетика, міні-футбол, баскетбол) у загальнокомандному заліку на першому місці санітарно-технічний факультет, на другому місці – архітектурний факультет.

В.Лозинський, студент Ш курсу АТТ, студор газети

ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

Вже понад 18 століть існує свято всіх закоханих. Хоча говорять, що святкування його почали ще раніше й сходить до Римського свята Lupercalia – фестивалю еротизму на честь богині "гарячої" любові Juno Februata. Всі залишали свої справи і починалися веселість. Свято обростало обрядами. Метою свята було знаходження своєї половинки і, як підсумок, після святкування свята створювалася велика кількість сімей.

У цей час (а історія датується приблизно 269 роком), імператор Клавдій II збирає скоротити світ, але римська армія зазнавала гостру нестачу солдатів для військових походів, що заважало воєвничим планам. Джерело всіх лих Клавдій II бачив у шлюбі й тому заборонив обряд віччання. Але між люблячими серцями немає перешкод – і от єпископ Валентин нехтує забороненою тираном. Обряди відбуваються таємно. Але в імператора скрізь свої полічники й дуже швидко Валентина кидають у в'язницю.

За кілька днів до страти до нього приводять дівчину, дочку одного з тюремників, яка була важко хвора й Валентин – був її останньою надією. Використовуючи свій цілющий дарунок, Валентин вилюкує її, але йому самому вже допомогти не можна. Страта призначена на 14 лютого. За день до страти Валентин попросив у тюремника папір, ручку й чорнило й швидко написав дівчині прощальний лист. 14 лютого 270 року його стратили. А дівчина відірвала записку, де Валентин написав про свою любов і підписав "Твій Валентин"

В 496 році римський папа Геласій оголосив 14 лютого днем Святого Валентина. З тих пір закохани починають Святого Валентина й вважають його своїм заступником. У цей день дуже популярно влаштовувати весілля й вічатися. Кажуть, що це застала вічної любові.

І.Салунець,
студентка Ш курсу КНУБА

Валентинка СМОТРЮ В ТВОІ ГЛАЗА...

Зй, котенок, без тебе
Мне все не мило!
В моєй душі остаточно навік:
Ведь пробуджаєш ти нежність, ласку,
Любовь во мне...
Когда ж смотри в твои глаза –
Так кажется весь мир передо мной,
Они красивой самой лунной ночи,
А голос твой ласковой вовек
Ясного дня, рожденного зарей,
Милый мой, хороший мой малышка,
Самый дорогой мне человек!

Ольга Стеценко,
студентка ЕК-31

Будьте уважні НОМЕРИ ТЕЛЕФОНІВ ДОВІДКОВИХ СЛУБ, ЯКІ ЗМІНИЛИСЯ 3 3 ЛЮТОГО 2009 РОКУ

Діюча до
02.02.2009 р. Нова Назва служби чи послуги

0-51	1551	Служба допомоги мера киянам "Call-центр"
01	101	Пожежна охорона
02	102	Міліція
03	103	Швидка допомога
04	104	Аварійна "Київгаз"
09	109	Довідкова з надання номерів телефонів міста
001	122	Прогноз погоди
003	1503	Довідкова служба швидкої медичної допомоги
007	127	Податкова адміністрація
008	1508	Централізоване автоматизоване бюро ремонту
009	1509	Довідкова номерів телефонів-неповні дані
052	176	Довідка з послуг місцевої телефонної мережі
053	1553	Київськдовідка
055	1555	Надання медичної допомоги "Медіком"
056	1556	Довідкова служба та замовлення квитків
057	1557	Аварійна водопровідних, електричних мереж
058	1558	Служба автоматики та зв'язку, замовлення таксі
059	1559	Довідково-інформаційна служба на іноземних мовах
060	121	Служба точного часу
061	1561	Київськдовідка
062	1562	Довідка щодо продажу автомобілів
063	1563	Послуги послуги фірми "Світанок"
064	1564	Бюро ремонту таксофіонів
065	175	Служба доставки пошти
066	1566	Служба прийому телеграм у кредит
067	1567	Довідка наявності медикаментів в аптеках
068	128	Чергова диспетчерська з надзвичайних ситуацій
070	170	Інформаційно-довідкова служба
071	171	Замовлення розмов з населеними пунктами України
072	172	Довідкова замовлень розмов з пунктами України
074	174	Приймання замовлень на розмови з готелів
075	1575	Бюро ремонту радіотрансляційної мережі
076	126	Спеціальні пости міліції
077	1577	Довідкова служба агентства нерухомості
078	178	Автододіздан вузлу спецслужб
079	173	Довідкова автоматичних кодів міжнародного зв'язку
080	1580	Медичні послуги
081	1581	Аварійна водопровідних, каналізаційних мереж
083	1583	Довідково-інформаційна служба "Здоров'я"
085	1585	Послуги авіаперевезень і замовлення авіаквитків
086	1586	Аварійна служба ліфтів
088	1588	Аварійна служба електромереж
089	1589	Служба організації руху, аварійна служба

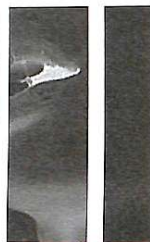
Nota bene

"ТЕСТИ НА ЗДІБНІСТЬ ДЛЯ АБИТУРІЕНТІВ ВІД МІНОСВІТИ"

В Україні розробляють "тести на здібність" для виявлення здатностей абітурієнтів до оволодіння знаннями. Про це повідомив директор Українського центру оцінювання якості освіти Ігор Лікарчук нещодавно на прес-конференції.

За словами Ігоря Лікарчука, ці тести будуть скеровані на виявлення академічних здібностей абітурієнта, його здатностей до оволодіння знаннями. Він відзначив, що подібне тестування запроваджене в США, Швеції, Грузії та кількох інших країнах. Ігор Лікарчук розказав, що міністр освіти України Іван Вакарчук дав доручення створити робочу групу для опрацювання цього питання. За словами директора УЦОЯО, цей процес складний і довготривалий, оскільки потребує розробки як психологічних, так і предметних тестів і за оцінкою іноземних експертів для його підготовки треба залучити декілька мільйонів доларів. "Тести на здібність в Україні будуть впроваджені не раніше 2011 року, якщо все йтиме за планом, то можлива апробація відбуватиметься 2010 року. Україна буде виважено підходити до цього питання, як і до зовнішнього незалежного оцінювання загалом" – зазначив Ігор Лікарчук.

ВПЛИВ КУРІННЯ НА ШКІРУ І ФІГУРУ

Якщо ви палите заради того, щоб залишатися нібито стрункою й красивою, знайте, що це помилка. Найкраще, що ви можете зробити для досягнення бажаної фігури – це, перш за все, кинути палити. Пам'ятайте, що куріння сприяє як обезводненню шкіри, так і позбавленню її кисню. Куріння також сприяє швидкому старінню шкіри.

лів, які сприяють ранньому старінню шкіри. Крім того, при порівнянні двох людей однакового віку людина, що палить, виглядає старшою.

Якщо не можете відмовитися від куріння, тоді слід неодмінно користувати-

Негативна дія сонячного проміння, погана екологія – самі по собі сприяють старінню шкіри, а в комбінації з нікотин-

ном цей процес відбувається ще стрімкіше. Під час куріння в наших легенях утворюються трильйони вільних радика-

ся засобами з антиоксидантами, які допомагатимуть боротися з вільними радикалами. Куріння сприяє й різкому зменшенню колагену. Сигаретний дим містить приблизно 4000 токсинів, більшість з яких всмоктується в кров і з нею доходить до самої структури шкіри.

Куріння сприяє звуженню кров'яних судин у верхніх шарах шкіри, в результаті шкіра недостатньо добре насичується киснем, рівень колагену знижується. З цієї причини людям, які палять, рекомендується користуватися кисневими засобами по догляду за шкірою, а також засобами, що містять колаген. Куріння сприяє й потонненню шкіри.

Шкіра у людей, які палять, як правило, дещо тонша, ніж у людей, які не мають такої звички. Причина криється в поганому кровообігу. На більш тонкій шкірі "сліди" старіння з'являються набагато раніше.

В рішення даної проблеми допоможуть засоби, які сприяють потовщенню і більшій еластичності шкіри. При курінні змінюється фігура.

Існує думка про те, що куріння сприяє схудненню. Насправді куріння здатне викликати збої на гормональному рівні, негативно вплинути на роботу ендокринної системи, що призведе до незбалансованості фігури: якесь місця дійсно схуднуть, а якісь навпаки потовщують (відбудеться компенсація).

Якщо причина пристрасті до сигарет криється в бажанні схуднути, тоді краще вибрати для себе той або інший вид спорту, який не тільки сприятиме здоровому схудненню, але й призведе в тону м'язи.

Підбрала Тетяна Логвиненко,
студентка Ш курсу КНУБА

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник – Київський національний університет будівництва і архітектури
Сайдотво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасценкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35